

Hozzászólás Szekrényi Béla „Vízgazdálkodási index” c. dolgozatához

BABOS IMRE

Erdészeti Tudományos Kutató Intézet, Budapest

Ma, a termőhelyfeltárás korszakában, egyre szélesebb homokterületeken készülnek erdőtelepítési alapokmányaink a talajszelvénygödrök kiértékelése nyomán. Ennek során a gyors, a laboratóriumi vizsgálatoktól független, helyszíni elbírálása a jövő anyival is inkább, mert a folyton cserélődő homoki termőhelymozaikok váltakozása gyakorlatilag a ha-kénti legalább egy talajszelvény kiadását teszi szükségessé. A helyszíni kiértékelés főleg a talajtípuskombinációk, a talajtípusok meghatározására, a humusztartalom értékelésére, a mésztartalom sósavas cseppentéssel történő megközelítőleges megfogására, a szóda jelenlétének kimunkálására, általában a talajhibák megállapítására szorítkozik.

A talajtípusok, a humuszbecslés, a kimutatható kovárvány- és ciszternahatások segítenek bennünket a vízháztartás elbírálása során. Ha megközelíthettük az egyes fajok vízigényének laboratóriumi kísérletsorozatokkal történő meghatározását, gyakorlatilag átvihetők a megfigyelések a helyszínelések kiértékelésére is. Azért helyes az agyag-humuszfrakció (bioorganominerális komplexus) és a „hy” közötti összefüggések kimutatása, mert — főleg a háromszoros vízkapacitású humuszkolloidok — jelelő színről és tapintással is megfogható.

Nem becsüljük túl a „hy” összegezésének értékét. Feltárásaink sorozata bizonyítja a környezethatás, a szélvédelem, a völgyhatás, a teknők eddigi felismeréseinket esetől esetre módosító befolyását. Nem rontják le azonban ezek sem a hy-összegek jeletőségét, csupán a maga helyére állítják azokat. Mint az értékeléseink alapját képező határértékek meghatározói ezután is fontos szerepet fognak játszani a homokon mind a hy, mind a bioorganominerális komplexus.

A terméseredmények alsó határértékeinek megfogása során járható megoldás-ként kínálkozik a vízgazdálkodási index kiszámítása is.

Hibája azonos a hy, a bioorganominerális komplexus meghatározásával: laboratóriumi vizsgálatokat igényel. Nem gondolhatunk tehát arra, hogy valaha is a helyszíni legyen meghatározható. Alkalmos lehet azonban arra, hogy a külső bejárások, a gyors termőhelybírálat során a hy-összegezéséhez hasonlóan alátámassza a bioorganominerális komplexus érzékelhető értékét s megkönnyítse a fafajtaválasztások meghatározását.

Érvelhető az a javaslat, hogy a talajvizsgálatok eredményközléseit egészítsük ki a vízgazdálkodási index mutatószámaival. Megoldását legfeljebb a személyzet hiányanehezítheti. Szükségesnek tartom azonban az általunk már használatos 100—150—20 cm mélységekre az index rétegenként összegezett megadását, miáltal közelebb kerüljön a gyökérszóna vízháztartásának meghatározásához. A javaslat gyakori jelentőségűgyébként a jövő minősítheti csupán.

Évezett: 1957. május 20.